

די צוויי לוחות

אברם-נחום שטענצל

די צוויי לוחות האָט גאָט אַליין אויסגעקריצט,
בשום-אופן האָט עס אַ מענטש געקענט זיין,
וואָרעם ווי אַזוי וואָלט דער "לא תירצח"
צווישן די עשרת הדברות אַריין.

און פֿאַרוואָס אויף צוויי לוחות זיי אויסגעקריצט,
עס מוז דאָך דערפֿאַר אַ טעם געווען זיין!
אַז אַלע צען געבאָט אויף איינעם אַרויף,
האָט גאָט נישט געפֿונען אַזאַ גרויסן שטיין?

אויב די לוחות וועלן ווערן צעבראָכן,
יעדע העלפֿט אַ מצבֿה וועט בלייבן שטיין.
איינע פֿאַר די מענטשהייט אויסגעקוילעטע,
די צווייטע, כַּבִּיכּוּל שוין, פֿאַר גאָט אַליין.

(_ לשון און לעבן _ יוני 1951, ז. 4)